

HUNGARIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HONGROIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HÚNGARO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Írjon kommentárt, rövid esszét az alábbi művek egyikéről!

1. (a)

ALÁDA

Aznap várták haza messzi földről Jósvai Jancsit, azért pillongattak gyakrabban az országút felé.

Így hamarabb észrevették a közeledő embert, mint máskor, már akkor, amikor befordult a Nagysaroknál. De már messziről gyanúsnak tűnt. Mert Jósvai Jancsi magas és könnyűléptű, ez az ember meg tömzsi volt, és súlyos, úgy lépkedett, hogy majd beszakadt alatta a föld. A kalapjának is furcsa formája volt, nem olyan, mint errefelé szokásos. S ráadásul az ember valami nagy, nehéz tárgyat cipelt, s mindenki tudta, hogy Jósvai Jancsi ajándéka nem efféle, némelyek még abban is reménykedtek, talán nem is tárgy lesz.

Ez valami idegen – mondta Bartalosné, és mindenki ment a dolgára, persze fél szemmel azért lesték, kit keres az ember.

10 Nem sokat teketóriázott, megállt az első lakás előtt, csak annyit lehetett látni, hogy valamit nagyban tárgyal Bütösékkel, aztán Bütösné kitarta az ajtót, az ember megemelintette ládaforma csomagját és bernent.

Nernsokára aztán Bütösék ablakán kékes fény villant, elsötétült, kifényesedett, cikázott, futkosott.

15 Talán tűz van odabent. Szotyori István odasietett, benézett az ablakon. Földbe gyökerezett lábbal állt. A homlokát az ablaküvegnek szorította.

– Mi van bent? – kérdezte Szabóné.

– Egy lány, egy lány van a ládában – motyogta Szotyori István –, csillagok vannak a hajában.

20 – Elment magának az esze – mondta Szabóné, és az ablakhoz sietett. Előbb beleszorult a szó, aztán meg majdnemcsak sikítva mondta: – Az meg egy ember pisztollyal, odanézzon, egy ember pisztollyal.

Mit csinálnak ezek ott az ablak előtt? Lassan odagyűlt az egész pusztá, ágaskodtak, lökdösték egymást, hogy az ablakhoz férjenek. De akkor kinyílt az ajtó, kijött az idegen, furcsa kerek kalapjában furcsán mosolygott, s mintha nem is Bütösék, hanem ő volna a házigazda, azt mondta:

– Tessenek befáradni.

Ott ültek hát tátott szájjal, fölkiáltva, fölsikkantva. A ládából dőlt rájuk a kép, előbb bokáig ért, aztán mellközépig, majd szép lassan ellepte őket.

30 – Mindenki itt van? – kérdezte az ember.

– Jósvainé nincs – mondta Szabóné –, főz a fiának. Állítólag ma jön meg a fia messzi földről.

Az ám, a Jósvai Jancsi!

– Ne beszéljen annyit – mordult rá valaki.

Az idegen átment Jósvainéhez.

35 – Jöjjön, nézze meg. Ilyet még nem látott.

– Főzők a fiamnak – mondta az asszony –, most jön meg messzi földről.

– Ráér vele – nyugtatta az ember –, jöjjön csak.

Jósvainé félrehúzta a lábast a csikótűzhelyen. Ment az ember után.

- 40 Csüggtek a ládán. Lüktettek. S akkor a kalapos fölállt, a fejük fölé emelte a kezét, valamit motyogott. A láda kifényesedett, villant, magába szívta a sok embert, üres lett Bütösék lakása, falai megrepedtek. Az ember fölugrott, a lada köré tekerte a drótot és megemelte. Látszott, most sokkal nehezebb, mint amikor behozta. Sietősen ment az országút felé, hogy lerövidítse az utat, átvágott a búzavetésen. Letört búzaszárak maradtak mögötte. Jó sötét este volt már. Az országúton egy fiatalember jött vele szemben. Megállt.
- 45 – Ember, mi van a maga ládájában? Sirás hallatszik belőle.
– Sírás? Talán nevetés.
Tényleg, síras vagy nevetés?
Jósvai Jancsi – mert hiszen ő volt – futni kezdett. Otthon minden üres volt.
– Anyám! Emberek! Merre vagytok?
- 50 Jósvai Jancsi benyúlt az inge alá, egy pici fényecskét vett ki belőle.
A falon beforradtak a repedések, a letiport búza felegyenesedett. Különben csend volt. Sehol senki.

Lázár Ervin; a novella a *Csillagmajor* c. novelláskötetben jelent meg, (1996-ben)

1. (b)

FORGANDÓ SZERENCSE

Fortuna szekerén okosan ülj,
Úgy forgasd tengelyét, hogy ki ne dülj:
Ha szépen vezetett,
Ha miben kedvezett,
5 Meg ne örülj:
Fortuna szekerén okosan ülj.

Jó kedve s kereke egyaránt jár:
Forgandó, változó: ma kinccsel vár,
Holnap lenyomorít,
10 És megint boldogít;
Elhiggyed bár:
Jó kedve s kereke egyaránt jár.

Érdemre nem tekint, szemtelen, vak,
Kire ma vont aranyt, holnap szúrt rak.
15 Tudják, kik táborát
Lakták és udvarát,
Sok nagy urak:
Érdemre nem tekint, szemtelen, vak.

Hol édes jó anyád, hol mostohád;
20 Dolgáról senkinek számot nem ad:
Megbecsül, megaláz,
Magasztal, legyaláz,
Bút hoz reád:
Hol édes jó anyád, hol mostohád!

Faludi Ferenc, (1775 előtt)